

DOBERMAN

rewizja tłumaczenia polskiego sierpień 2022 Mirosław Redlicki

POCHODZENIE : Niemcy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA : 13.11.2015.

UŻYTKOWOŚĆ : Pies do towarzystwa, obronny i pracujący.

KLASYFIKACJA FCI : Grupa 2 Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do bydła.
Sekcja 1 Pinczery i sznauclery

Obowiązują próby pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Doberman to jedyna rasa niemiecka , której nazwa pochodzi od nazwiska jej twórcy, Fryderyka Ludwika Dobermanna (02.01.1834 – 09.06.1894) .

Mówi się, że był on poborcą podatkowym, właścicielem zakładu przerobu odpadów rzeźnianych, a także i hyclem, uprawnionym do wyłapywania włóczących się psów. Najostrzejsze z nich rozmnażał, kojarząc ze znanymi wówczas „psami rzeźnickimi”, uważanymi za stosunkowo czystą rasę. Te „psy rzeźnicie” odegrały najważniejszą rolę w postaniu późniejszego dobermana, a same pochodziły od dawnych rottweilerów, pomieszanych z występującymi w Turyngii psami owczarskimi o maści czarnej z kasztanowym podpalaniem.

F.L. Dobermann dokonywał tych kojarzeń w latach siedemdziesiątych, uzyskując swoją rasę psów – czujnych, o wybitnych zaletach stróża i obrońcy. Wykorzystywane one były często do pracy w policji, a z czasem otrzymały nawet przydomek „psów żandarmów”. Były także psami do polowań, tępiącymi duże gryzonie. Nic dziwnego, że niebawem doberman został oficjalnie uznany za psa policyjnego, co nastąpiło w początku zeszłego wieku.

Typowy doberman to pies średniej wielkości, silny i dobrze umięśniony. Choć mocny, powinien być przy tym elegancki i szlachetny w liniach. Musi być dobrym psem rodzinnym, do towarzystwa, obrońcą i psem służbowym.

WRAŻENIE OGÓLNE: Doberman to pies średniej wielkości, mocny i dobrze umięśniony. Eleganckie linie ciała, dumna postawa i wyraz zdecydowania składają się na idealny obraz psa.

WAŻNE PROPORCJE : Sylwetka dobermana jest niemal kwadratowa, zwłaszcza u samca. Długość tułowia mierzona od stawu barkowego do guza siedzeniowego może być większa co najwyżej o 5% od wysokości w kłębie u psa, i 10% u sukki.

ZACHOWANIE/ TEMPERAMENT : Usposobienie dobermana jest przyjazne i łagodne, jest on bardzo oddany rodzinie i kocha dzieci. Pożądany jest średnio pobudliwy temperament i średnia doza ostrości (czujności). Wymagany jest dobry kontakt z właścicielem i średni stopień pobudliwości. Doberman jest łatwy do ułożenia, lubi pracować, i powinien wykazywać zdolność do pracy, odwagę i twardość. Ma być pewny siebie i nieustraszony, ale też ma umieć przystosować się do warunków życia we współczesnym społeczeństwie.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA : Mocna, proporcjonalna do tułowia. Oglądana z góry ma kształt tępego klina.

Oglądany z przodu wierzch mózgowcowej czaszki jest niemal płaski i nie opada na boki w stronę uszu. Linia profilu mózgowcowej czaszki przechodzi niemal bez załamania w linię profilu kufy, a z drugą stroną łagodnym łukiem przechodzi w szyję.

Łuki brwiowe są wyraźnie rozwinięte, ale nie przesadnie wyrażone. Bruzda czołowa jest trochę widoczna. Oglądane z przodu i z góry boki głowy nie mogą być krągłe. Nieznaczne wypełnienie widoczne jest pomiędzy szczęką górną a kością policzkową, ale musi ono harmonizować z całkowitą długością głowy. Mięśnie na głowie powinny być dobrze rozwinięte.

Stop : Powinien być niewielki, ale zaznaczony.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos : Nozdrza dobrze rozwinięte, raczej szerokie niż okrągłe, z dużymi otworami, nie wystający. Czarny u psów czarnych, u czekoladowych w odpowiednich jaśniejszych odcieniach.

Kufa : Musi być mocna, głęboka, i pozostawać w odpowiedniej proporcji do mózgowcowej. Wargi otwierają się daleko, aż do trzonowców. Kufa ma być dostatecznie szeroka na końcu, zarówno szczeka górna, jak i dolna.

Wargi : Powinny być suche i przylegające, tak, że przy zamkniętym pysku nie są obwisłe. Ciemno pigmentowane, u psów czekoladowych odpowiednio jaśniejsze.

Uzębienie: Szczęki mocne i szerokie, zgrzyz nożycowy, uzębienie kompletne - 42 zęby prawidłowo rozmieszczone i normalnej wielkości.

Oczy : Średniej wielkości, owalne i ciemne, jaśniejsze dopuszczalne u psów czekoladowych. Powieki przylegające i pokryte włosami.

Uszy : Pozostawione w naturalnym stanie, odpowiedniej wielkości, osadzone po obu stronach najwyższym punkcie czaski, przylegające do policzków.

SZYJA: Musi być odpowiednio długa, proporcjonalna zarówno do tułowia, jak i do głowy. Jest sucha i dobrze umięśniona, wzniesiona i łagodnie wygięta. Noszona wysoko, dodaje szlachetności sylwetce.

TUŁÓW :

Kłęb : Powinien być zarówno wysoki, jak i długi, zwłaszcza u samców, i podkreślać przebieg linii górnej, opadającej od kłębu do zadu.

Grzbiet : Krótki, dobrze związany, szeroki i dobrze umięśniony.

Lędźwie : Szerokie, dobrze umięśnione. Mogą być nieco dłuższe u suk.

Zad : Lekko opadający, prawie niewidocznie od guzów kulszowych do nasady ogona. Zaokrąglony, ani zupełnie poziomy, ani wyraźnie opadający, szeroki i dobrze umięśniony.

Klatka piersiowa : Jej długość i głębokość muszą być proporcjonalne do długości tułowia. Głębokość klatki piersiowej stanowi około 50% wysokości w kłębie, jest ona odpowiednio szeroka, o lekko wysklepionych żebrach i wyraźnie zaznaczonym przedpiersiu.

Linia dolna i brzuch : Od mostka do miednicy wyraźnie podciągnięte.

OGON: Naturalnie długi, idealnie noszony w kształcie lekko zakręconym

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Wygląd ogólny : Oglądane ze wszystkich stron są niemal zupełnie proste, prostopadłe do podłoża, mocne.

Łopatki : Dobrze przylegające do tułowia, dobrze umięśnione, wystające powyżej linii kręgow odcinka piersiowego, ustawione możliwie jak najbardziej ukośnie, mniej więcej pod kątem 50% w stosunku do linii poziomej.

Ramię : Odpowiednio długie, dobrze umięśnione, tworzy z łopatką kąt około 105-110°.

Łokcie : Przylegające, nie wykręcone.

Przedramię : Mocne i proste, dobrze umięśnione, długości harmonizującej z tułowiem.

Nadgarstek : Mocny.

Śródreże: O mocnym kościu, przy oglądaniu z przodu proste. Oglądane z boku lekko nachylone, nie więcej jak 10° stopni w stosunku do pionu.

Łapy : Krótkie i zwarte, palce wysklepione (kocie). Pazury krótkie i czarne.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wygląd ogólny : Doberman, gdy patrzeć na niego z tyłu, jest szeroki i zaokrąglony, dzięki dobrze rozwiniętym mięśniom ud i zadu. Dobrze rozwinięte mięśnie, biegnące od miednicy przez uda i kolana do podudzi, dają dobrą szerokość. Kończyny tylne są mocne i równoległe.

Udo : Długie i szerokie, dobrze umięśnione, staw biodrowy dobrze kątowny, około 80-85° w stosunku do linii poziomej.

Kolano : Staw kolanowy mocny, składają się na niego kość udowa, kości podudzia i rzepka kolanowa.

Kątownie w stawie kolanowym mniej więcej 130°.

Podudzie : Średniej długości, proporcjonalnej do całkowitej długości kończyn tylnych.

Staw skokowy: Średnio mocny, kąt w stawie skokowym około 140°.

Śródstopie: Krótkie i pionowe do podłoża.

Stopy: Jak łapy, palce krótkie, wysklepione i zwarte. Pazury krótkie i czarne.

RUCH: Ruch ma kapitalne znaczenie zarówno dla wyglądu psa, jak i jego zdolności do pracy. Jest elegancki, elastyczny, zwawy, swobodny i przestrzenny. Wykrok kończyn przednich jak najdłuższy, akcja tyłu mocna i wydajna, daje dobry napęd. Kończyny przednie i tylne wyrzucane są parami równocześnie. Grzbiet, ścięgna i stawy powinny być stabilne.

SKÓRA : Dobrze przylegająca na całym ciele i dobrze pigmentowana.

SZATA:

SIERŚĆ : Krótka, gęsta i twarda, gładko przylegająca i jednakowa na całym ciele. Podszerstek niedopuszczalny.

MAŚĆ : Czarna lub czekoladowa z intensywnie kasztanowym, czystym i wyraźnie odgraniczonym podpalaniem. Podpalanie występuje na kufie, w postaci pojedynczych plamek na policzkach i nad oczami, na spodzie szyi, parzyście na klatce piersiowej, na nadgarstkach, śródreczęch, śródstopiach i łapach, wewnętrznej stronie ud i przedramion, na spodzie ogona.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie: Psy : 68 – 72 cm.

Suki: 63–68cm. Pożądane wartości średnie.

Waga: Psy: około 40–45kg. Suki : około 32 – 35 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa oraz zdolność do wykonywania pracy, do której był tradycyjnie przeznaczony.

- Brak dymorfizmu płciowego, lekkość budowy, brak masy, budowa zbyt ciężka, lekki kościec, wysokonożność.
- Głowa zbyt ciężka, zbyt wąska, za długa, za krótka, stop zbyt słabo lub zbyt mocno zaznaczony, garbonos, mocno opadający profil mózgowczonej, słaba żuchwa, okrągłe lub szparkowate oczy, jasne oczy, zbyt wyraźne policzki, obwisłe wargi, oczy wypukłe lub głęboko osadzone, uszy osadzone zbyt wysoko lub zbyt nisko, niedomknięty pysk.
- Grzbiet źle związany, ścięty zad, grzbiet zapadnięty lub wysklepiony, klatka piersiowa zbyt wąska lub płytka, grzbiet zbyt długi, brzuch podkasany lub obwisły, ogon osadzony zbyt nisko.

- Zbyt strome lub zbyt głębokie kątownie kończyn tylnych, stromy front, luźne łokcie, łapy ustawione zbyt wąsko lub zbyt szeroko, iksowata lub krowia postawa tyłu, miękkie lub luźne łapy, krzywe palce, jasne pazury.
- Podpalanie jasne lub rozmyte, nie całkiem czyste, zbyt ciemna maska, duże czarne znaczenia na nogach, podpalanie na klatce piersiowej słabo widoczne lub zbyt rozległe. Sierść długa, miękka, kędzierzawa, matowa, włos cienki, łysiny.
- Wzrost do 2 cm większy lub niższy od podanego powinien skutkować obniżeniem oceny.
- Nieharmonijny ruch, inochód.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Żółte (jak u ptaka drapieżnego) oczy, oczy różnobarwne.
- Tyłozgryz, zgryz cęgowy, przodozgryz, braki zębowe.
- Białe znaczenia, widoczny podszerstek.
- Wzrost wyższy lub niższy od wzorcowego o więcej niż 2 cm.

NB.

- Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.
- Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie. .